

УДК 821.111(73)-31
DOI <https://doi.org/10.32782/modernph-2026.5.36>

ПОЕТИКА РОМАНУ ДОННИ ТАРТТ «ТАЄМНА ІСТОРІЯ» В КОНТЕКСТІ ЖАНРУ CAMPUS NOVEL

Тимошук Наталія Миколаївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземної філології та перекладу
Вінницького торговельно-економічного інституту
Державного торговельно-економічного університету
ORCID ID: 0000-0001-5638-5825

Статтю присвячено аналізу поетики роману Донни Тартт «Таємна історія» в контексті жанру campus novel. Актуальність дослідження зумовлена недостатнім рівнем наукового опрацювання цього твору в українському літературознавстві. Метою публікації є виявлення жанрово-нарративних і художньо-психологічних особливостей роману як зразка університетського детективу. У статті застосовано елементи жанрового, наратологічного, інтертекстуального та інтермедіального аналізу. Доведено, що «Таємна історія» поєднує ознаки детективного нарративу з поглибленою рефлексією над проблемами елітарності знання, моральної відповідальності інтелектуала та меж етичного вибору. Увагу зосереджено на специфіці хронотопу замкненого академічного простору, особливостях ретроспективної «Я-розповіді» та зсуві сюжетної інтриги з питання «хто?» на питання «чому?». Показано, що злочин у романі виконує не стільки фабульну, скільки смислотворчу функцію, оголюючи внутрішні конфлікти персонажів і руйнівні наслідки естетизації аморального. Окрему увагу приділено інтертекстуальному та екфрасичному пластам твору. Текст твору містить численні згадки про грецьку та латинську міфологію та літературу, підкреслюючи теми краси, моралі та фаталізму. З'ясовано, що апелюючи до античної культури, класичної філософії, міфології та живопису формують багатовимірне семіотичне поле роману, в якому категорії краси, істини й добра набувають амбівалентного звучання. Особливу роль у романі відіграє мистецтво як амбівалентний феномен: воно постає не лише джерелом пізнання й духовного досвіду, а й потенційним чинником руйнації, здатним виправдовувати насильство за умов хибного або некритичного засвоєння. Зроблено висновок, що поетика роману Донни Тартт визначається складною взаємодією жанрових, інтертекстуальних та психологічних компонентів, що дозволяє розглядати «Таємну історію» як знаковий твір сучасної англійської університетської прози.

Ключові слова: поетика, campus novel, університетський детектив, інтертекстуальність, антична культура, нарративна стратегія.

Tymoshchuk Nataliia. The poetics of Donna Tartt's novel 'The Secret History' in the context of the campus novel genre

This article analyzes the poetics of Donna Tartt's novel 'The Secret History' within the context of the campus novel genre. The study's relevance stems from the limited scientific research on this topic in Ukrainian literary studies. The publication aims to identify the novel's genre, narrative, and artistic-psychological features as an example of a university detective story. The article employs genre, narratological, intertextual, and intermedial analyses. It has been proven that 'The Secret History' combines the features of a detective narrative with an in-depth reflection on elitism, moral responsibility, and ethical limits. The novel's crime is shown to perform more of a meaning-creating function than a plot function, exposing the characters' internal conflicts and the destructive consequences of aestheticizing immorality. The focus is on the specifics of the chronotope of a closed academic space and the peculiarities of the retrospective narrative. The text contains numerous references to Greek and Latin mythology and literature that emphasize the themes of beauty, morality, and fatalism. References to ancient culture, classical philosophy, mythology, and painting establish a multidimensional semiotic field in which the categories of beauty, truth, and goodness acquire ambivalent meanings. In the novel, art plays a special role as an ambivalent phenomenon. It appears as both a source of knowledge and spiritual experience and a potential factor of destruction capable of justifying violence

under conditions of false or uncritical assimilation. The poetics of Donna Tartt's novel are determined by the complex interaction of genre, intertextuality, and psychology. This allows us to consider 'The Secret History' a landmark work of contemporary English-language university prose.

Key words: *poetics, campus novel, university detective story, intertextuality, ekphrasis, ancient culture, narrative strategy.*

Вступ. Донна Тартт вважається однією з найвідоміших американських письменниць кінця ХХ – початку ХХІ століття. Попри те, що її творчий доробок представлений лише трьома романами – «Таємна історія» (1992), «Маленький товариш» (2002) та «Щиголь» (2013), він набув широкого міжнародного визнання та став знаковим явищем сучасної зарубіжної літератури. Принагідно зазначимо, що авторка є володаркою кількох престижних літературних премій (медаль Ендрю Карнегі за найкращу публіцистичну і художню книгу, видану на території Америки; літературна премія Малапарте, що надається іноземним письменникам в Італії; Пулітцерівська премія 2014 року). Романи Донни Тартт вирізняються поєднанням виразної сюжетності з постмодерними стратегіями жанрового зсуву, інтертекстуальності та поглибленого психологізму [1, с. 133]. У своїй творчості письменниця синтезує елементи детективного нарративу з рефлексією над ключовими проблемами сучасного світу, творчо переосмислює різноманітні культурні традиції та формує цілісну, емоційно насичену художню атмосферу існування персонажів.

Рецепція романів Донни Тартт у сучасному літературознавстві характеризується тематичною та методологічною розмаїтістю, що відображено в українських і зарубіжних наукових студіях. В українському літературознавчому дискурсі провідне місце посідає роман «Щиголь», який осмислюється як інтермедіальний, інтертекстуальний та психологічно напружений художній твір (О. Козій, Т. Кушнірова, Ю. Шульженко). Натомість у зарубіжних дослідженнях переважає увага до наратологічних аспектів (А. Твідді), проблематики контролю (М. Гріп), а також до екзистенційних вимірів і пережитого досвіду персонажів (Л. Радичова). Перший роман письменниці «Таємна історія» також перебував у полі уваги сучасних українських літературознавців, однак ступінь його наукового опрацювання є менш ґрунтовним порівняно з дослідженнями роману «Щиголь» і представлений переважно поодинокими публіка-

ціями. Зокрема, досліджено головні компоненти створення емпатії на прикладі образу Генрі Вінтера, одного з головних героїв роману Донни Тартт «Таємна історія» [2].

Лариса Ярова проаналізувала особливості функціонування цитат як прецедентних висловлювань у романі Донни Тартт «Таємна історія» [3]. Науковиця також досліджувала лінгвістичне поняття «примітка» на основі порівняльного та кількісного аналізу між оригіналом і перекладом роману Донни Тартт «Таємна історія» [4]. Однак, незважаючи на науковий інтерес дослідників до творчого доробку Донни Тартт, на нашу думку, роман Донни Тартт «Таємна історія» не отримав гідного висвітлення у сучасній літературознавчій парадигмі, саме тому актуальність нашої роботи зумовлена необхідністю дослідження поетики роману Донни Тартт «Таємна історія» в контексті жанру *campus novel*, що дозволяє заповнити наявні прогалини в його вітчизняній рецепції та уточнити жанрово-нративні й художньо-психологічні особливості твору.

Цією публікацією ми маємо на меті проаналізувати поетику роману Донни Тартт «Таємна історія» в контексті жанру *campus novel*.

Результати. З другої половини ХХ століття у літературному процесі Великобританії та США спостерігається стійка тенденція до інтенсифікації звернення письменників до тематики університетського життя. У межах жанрової класифікації літературознавці надалі використовують низку термінів на позначення цього різновиду прози, зокрема «кампус-роман» (*campus novel*), який часто функціонує як синонім до поняття «академічний роман» (*academic novel*), а також «роман коледжу» (*college novel*) і «університетський роман» (*varsity novel*) [5, с. 97]. На думку Людмили Анісімової, слід уніфікувати використання різних літературознавчих термінів для позначення літератури, хоч і подібної, однак не ідентичної. Таким чином, для позначення романів про університетське життя у США послуговуємося терміном *campus novel* слідом за дослідницею [5, с. 98].

Маючи канонічні ознаки епічного жанрового різновиду «роман» (великий обсяг, складна будова, динаміка розвитку стосунків між персонажами, кілька сюжетних ліній, наратив, описи, авторські відступи тощо), *campus novel* притаманні власні специфічні жанротворчі ознаки. Катерина Калинич, аналізуючи параметри жанру, акцентує увагу на своєрідному топосі, маючи на увазі «університетське середовище з обмеженою академічною територією як головне місце дії» [6, с. 113]. Моделюється професійне та особисте життя викладачів або/та студентів, оповідь, як правило, ведеться від особи вже досвідченого університетського викладача або студента [6, с. 113].

Цей жанровий різновид демонструє здатність до формування власних змістових модифікацій і характеризується чіткою тематичною диференціацією. Катерина Калинич виділяє такі змістові видові формації: 1) молодіжний університетський роман змальовує процес становлення особистості студентів, які перебувають на початковому етапі навчання; сюжетна організація таких творів ґрунтується на наративі «злетів і падінь», підсумком якого постає досягнення успіху в академічній кар'єрі; професорський/викладацький сюжет відображає події викладацького середовища, іронічно висвітлює гострі проблеми університетського побуту та психологію взаємин; філологічний роман – сюжет зосереджується на фаховій діяльності викладача-філолога, який постає центральною постаттю оповіді; реалістичний *campus novel*, у якому «типові герої в типових обставинах» постають засобом художнього відтворення університетської дійсності як цілісного соціокультурного феномена; фантастичний університетський роман – життя закладу вищої освіти моделюється у певному фантастичному часопросторі з містичними елементами; університетський детектив [6, с. 115].

Вважаємо, що доцільно докладніше проаналізувати університетський детектив як жанр, що актуалізує злочинну колізію в межах академічного простору та висвітлює напружені взаємини між знанням, амбіціями й моральною відповідальністю. З другої половини ХХ ст. в англomовному літературознавстві з'являються терміни, що «підтверджують генеалогічну жанрову дифузю детектива та університетського роману: інтелектуальний

нуар (*research noir*), університетський трилер (*campus thriller*), університетський детектив (*academic murder mystery*), університетський чорний роман» [7, с. 285].

На думку літературознавців, університетський детектив формує власну жанрову матрицю та характеризується низкою специфічних доміант. Центральною фігурою оповіді зазвичай постає викладач або студент, безпосередньо залучений до злочинної події: він здійснює пошук доказів, розслідує вбивство або ж опиняється в ролі його співучасника. Фабульна організація тяжіє або до дій одного героя, або до зображення замкненого університетського мікросередовища. Важливою ознакою жанру є специфічний хронотоп, у межах якого події розгортаються протягом одного навчального року в просторі університету чи кампусу, а також у приватних помешканнях викладачів і студентів. Значну роль відіграє інтертекстуальний пласт, насичений алюзіями та рефлексіями на наукову проблематику (теорії, методології, дослідницькі проекти), що сприяє художньому відтворенню академічних реалій [8, с. 95; 7, с. 285].

Поділяючи підхід Катерини Калинич, вважаємо роман «Таємна історія» Д. Тартт зразком університетського детективу [6], у якому сюжет вибудовується навколо вбивства одного зі студентів. Про загибель Бані читач дізнається вже з перших рядків твору, тоді як подальша оповідь зосереджується на подіях, що до цього призвели, а також на наслідках, які цей злочин має для інших персонажів. Як пояснює сама письменниця, визначальним є не сам факт того, що сталося, а спосіб, у який це сталося.

У романі «Таємна історія» оповідь ведеться від імені Річарда Пейпена, уродженця Каліфорнії, який, зазнавши академічної невдачі в медичній сфері, свідомо відмовляється від вибраного раніше професійного шляху. У пошуках інтелектуальної самореалізації він вступає до коледжу в Гемпстоні, де його увагу привертає замкнене коло неординарних студентів, що спеціалізуються на вивченні давньогрецької мови, а також їх харизматичний наставник. Зазначена група постає як елітарна, ізольована спільнота, майже недоступна для сторонніх, що підкреслює мотив закритості та винятковості академічного середовища. Ретроспективна «Я-розповідь» визначає наративну стратегію

твору, на момент оповіді нараторові Річардові Пейпену виповнюється двадцять вісім років, тоді як змальовані події віддалені від часу розповідання на дев'ять років. По-друге, вже від початку твору читачеві відкривається інформація про те, хто і за яких обставин скоїв убивство, унаслідок чого сюжетна інтрига зосереджується не на питанні «хто», а на питанні «чому».

В аналізованому романі авторську увагу зосереджено на головних героях, які самі й учинили злочин. Убивство Бані розслідують місцева поліція та ФБР, до його пошуків залучаються як спеціальні підрозділи, так і волонтери, однак процес збирання доказів чи безпосереднього розпитування справи у творі не репрезентовано, оскільки читачеві від самого початку відома вся прихована сторона подій, на відміну від зовнішнього світу, що вторгається в мікрокосм Гемпдена та життя центральних персонажів. Натомість оповідь зосереджується на «зворотному боці» того, що відбувається: наростанні внутрішнього конфлікту в групі друзів, плануванні смерті Бані, допитах героїв агентами спецслужб, їхніх переживаннях і страху бути викритими; водночас саме вбивство зображене доволі фрагментарно. У підсумку розслідування не дає результатів: смерть Едмунда кваліфікують як нещасний випадок, а ФБР, хоча й підозрює наявність злочину, спрямовує пошуки в хибному напрямі.

Авторська стратегія роману Д. Тартт перегукується з художньою настановою, заданою Джеком Лондоном у романі «Мартін Іден»: зовнішня привабливість нібито аристократичних учасників семінару з давньогрецької мови руйнується у разі безпосереднього зближення з ними, подібно до того, як під час надто близького розгляду імпресіоністичне полотно втрачає цілісність і розпадається на хаотичні мазки.

Чарльза і Камілли Річард описує таким чином: *“And then there were a pair, boy and girl. I saw them together a great deal, and at first I thought they were boyfriend and girlfriend, until one day I saw them up close and realized they had to be siblings. Later, I learned they were twins. They looked very much alike, with heavy dark-blond hair and epicene faces as clear, as cheerful and grave, as a couple of Flemish angels”* [9]. Вважаємо, що авторка вдається до екфрасичної стратегії, імпліцитно апелю-

ючи до живописного полотна Пітера Пауля Рубенса та Франса Снейдерса «Маленький Ісус з Іоанном Хрестителем і двома ангелами». Екфрасичні асоціації простежуються й у зображенні інших однокурсників – учасників семінару. До прикладу: *“Henry, in coat and tie, waded out to where Francis stood, his trousers rolled to the knee, an old-fashioned banker in a surrealist painting”* [9]. Вочевидь, тут мається на увазі картина Едуара Мане «Сніданок у майстерні». Захід Сонця асоціюється у Річарда з творчістю Джона Констебла: *“The light of the lawn was golden, casting long velvety shadows, and the cloudy, radiant sky was straight out of Constable <...>”* [9].

Донна Тартт намагається показати особливу роль мистецтва в житті людини; для неї мистецтво здатне не лише справляти благотворний вплив, а й підштовхувати до страшних вчинків у разі хибного або некритичного сприйняття. Шекспірівське *“Fair is foul and foul is fair”* функціонує в тексті як концептуальний мотив, що окреслює змивання меж між високим і низьким, естетичним і морально неприйнятним. Ця позиція знаходить чітке відображення у висловлюваннях Річарда: *“That night I wrote in my journal: “Trees are schizophrenic now and beginning to lose control, enraged with the shock of their fiery new colors. Someone – was it van Gogh? – said that orange is the color of insanity. Beauty is terror. We want to be devoured by it, to hide ourselves in that fire which refines us”* [9].

У романі «Таємна історія» антична культура виконує сюжетотворчу функцію та постає своєрідним семіотичним кодом, який формує систему значень і слугує смисловим містком між сучасною та античною цивілізаціями: *“... the novel, through its narrator, is also in love with Greek philosophy and history, with Homer and Plato. At the (fictional) university of Hampden, it admits us to Julian Morrow’s select class of Hellenophiles and allows us to commune with the most alluring civilisation of all”* [10]. Текст твору містить численні згадки про грецьку та латинську міфологію та літературу, підкреслюючи теми краси, моралі та фаталізму. Класичні міфи формують траєкторію розповіді, від вакхічного ритуалу до вбивства Банні та його наслідків. Алюзії на такі античні трагедії, як «Цар Едіп», «Орестея» та «Вакханки», увиразнюють проблематику фатуму, провини й неминучості морального падіння.

Однак «краса античності, знаменитий давньогрецький калакагатос як неподільна єдність істини, добра й краси в романі несподівано обертаються інтенціями страху й уседозволеності, розгортанням низки амбівалентних мотивів: “краса небезпечна”, “краса жаклива”; “мораль відносна”, “добро невіддільне від зла”» [11, с. 42]. На слушну думку Олександра Кеби, у романі Донни Тартт античність осмислюється як амбівалентний феномен: прилучення до неї не гарантує становлення морально-етичного ядра особистості, а навпаки, вимагає глибокого осмислення меж і критеріїв пізнання «таїни буття», занурення у «серце п'їтми», що водночас постає метафорою «п'їтми людського серця» [11].

Висновки. Жанрова специфіка роману Донни Тартт «Таємна історія» виявляється у поєднанні детективного нарративу з поглибленою рефлексією над проблемами елітар-

ності знання, відповідальності інтелектуала та меж етичного вибору. Поетика роману формується завдяки складній взаємодії інтертекстуальних, інтермедіальних та екфрасичних елементів. Апеляції до античної культури, класичної філософії та міфології виконують сюжетотворчу і смислотворчу функції, водночас актуалізуючи мотиви фатуму, провини та неминучості морального падіння. Екфрасичні стратегії, пов'язані з алюзіями на живописні полотна, розширюють семіотичне поле твору та сприяють формуванню багатовимірної художньої реальності, у якій естетичне тісно переплітається з етичним. Особливу роль у романі відіграє мистецтво як амбівалентний феномен: воно постає не лише джерелом пізнання й духовного досвіду, а й потенційним чинником руйнації, здатним виправдовувати насильство за умов хибного або некритичного засвоєння.

Література:

1. Журба К. Рецепція творчості Донни Тартт у зарубіжному і українському літературознавстві. *Молодий дослідник*. 2025. Вип. 7. С. 132–137.
2. Жиленко І., Сенчуріна Л., Пономаренко С. Компоненти створення емпатії до негативного героя (на прикладі «Таємної історії» Донни Тартт). *Філологічні трактати*. 2025. Вип. 17(1). С. 207–223. DOI: [https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2025.17\(1\)-19](https://www.doi.org/10.21272/Ftrk.2025.17(1)-19)
3. Ярова Л.О. Цитата як ознака прецедентного тексту на основі роману Донни Тартт “The Secret History”. *Актуальні питання гуманітарних наук : міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2021. Вип. 35. Т. 6. С. 185–192. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-6-27>
4. Ярова Л.О. Роль приміток під час перекладу цитат на основі роману Донни Тартт «The Secret History». *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія : Філологія. Журналістика*. 2022. Том 33 (72). № 1. Ч. 2. С. 130–134. DOI: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.1-2/22>
5. Анісімова Л.В. Поняття «campus / academic / college/ varsity novel» у сучасному англо-американському літературознавстві: проблеми розмежування та перекладу. *Актуальні проблеми літературознавчої термінології : науковий збірник*. 2015. С. 97–100.
6. Калинич К. Університетський роман (Campus novel / University Fiction): генеза та актуальні параметри жанру. *Питання літературознавства*. 2022. Вип. 105. С. 111–136. DOI: <http://doi.org/10.31861/ruelit2022.105.111>
7. Сажина А., Калинич К. Роман Г. Мартінеса «Оксфордські вбивства» як зразок університетського детективу: питання жанру. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія : Філологія. Журналістика*. 2023. Т. 34 (73). № 3. С. 284–291. DOI: <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.3/49>
8. Kraskowska E. Kryminal akademicki. *Forum Poetyki. Słownik poetologiczny*. 2018. № 13. P. 94–98.
9. Tartt D. *The Secret History*. New York : Alfred Knopf, Inc., 1992. 629 p.
10. Mullan J. Ten Reasons Why We Love Donna Tartt's *The Secret History*. URL: <https://www.theguardian.com/books/2013/oct/18/do>
11. Кеба О.В. Рецепція грецької античності в сучасному англійськомовному романі. *Султанівські читання : збірник статей*. 2020. Вип. IX. С. 33–47.

References:

1. Zhurba, K. (2025). Reception of Donna Tartt's work in foreign and Ukrainian literary studies. *Molodyi doslidnyk – Young researcher*, 7, 132–137. [in Ukrainian].

2. Zhylenko, I., Senchurina, L., Ponomarenko, S. (2025). Komponenty stvorennia empatii do nehatyvnoho heroia (na prykladi "Taiemnoi istorii" Donny Tartt) [Components for creating empathy for a negative character (on the example of "The Secret History" of Donna Tartt's)]. *Filolohichni traktaty – Philological Treatises*, 17(1), 207–223. DOI: [https://doi.org/10.21272/Ftrk.2025.17\(1\)-19](https://doi.org/10.21272/Ftrk.2025.17(1)-19). [in Ukrainian].
3. Yarova, L.O. (2021). Tsyтата yak oznaka pretsedentnoho tekstu na osnovi romanu Donny Tartt "The Secret History" [Quote as a sign of a precedent text based on Tartt's novel "The Secret History"]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskyi zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobyt'skoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka – Current Issues in the Humanities: Interuniversity Collection of Scientific Papers by Young Scientists of the Ivan Franko State Pedagogical University of Drohobych*, 35 (6), 185–192. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-6-27>. [in Ukrainian].
4. Yarova, L.O. (2022). Rol prymitok pid chas perekladu tsytat na osnovi romanu Donny Tartt "The Secret History" [The role of notes in translating quotations based on Donna Tartt's novel The Secret History]. *Vcheni zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Filolohiia. Zhurnalistyka – Scientific Notes of the Taurida National V. I. Vernadsky University. Series: Philology. Journalism*, 33 (72), 130–134. DOI: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.1-2/22>. [in Ukrainian].
5. Anisimova, L.V. (2015). Poniattia "campus / academic / college / varsity novel" v anhlo-amerykanskomu literaturoznavstvi: problemy rozmezhuvannia ta perekladu [The concept of "campus / academic / college / varsity novel" in Anglo-American literary studies: problems of demarcation and translation]. *Aktualni problemy literaturoznachoi terminolohii: Naukovyi zbirnyk – Current Problems of Literary Terminology: Scientific Collection*, 97–100. [in Ukrainian].
6. Kalynych, K. (2022). Universytetskyi roman (Campus novel/University Fiction): geneza ta aktualni parametry zhanru ["University novel" (campus novel / university fiction): genesis and current parameters of the genre]. *Pytannia literaturoznavstva – Problems of Literary Criticism*, 105, 111–136. DOI: <http://doi.org/10.31861/pytlit2022.105.111>. [in Ukrainian].
7. Sazhyna, A., Kalynych, K. (2025). Roman H. Martinesa "Oksfordski vbyvstva" yak zrazok universytetskoho detektyvu: pytannia zhanru [G. Martinez's novel "The Oxford Murders" as an example of a university detective story: a question of genre]. *Vcheni zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V.I. Vernadskoho. Serii: Filolohiia. Zhurnalistyka – Scientific Notes of the Taurida National V. I. Vernadsky University. Series: Philology. Journalism*, 34 (73), 284–291. DOI: <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.3/49>. [in Ukrainian].
8. Kraskowska, E. (2018). Kryminał akademicki. *Forum Poetyki. Słownik poetologiczny*, 13, 94–98. [in Polish].
9. Tartt, D. (1992). *The Secret History*. New York: Alfred Knopf, Inc. [in English].
10. Mullan, J. Ten Reasons Why We Love Donna Tartt's *The Secret History*. Retrieved from: <https://www.theguardian.com/books/2013/oct/18/do>. [in English].
11. Keba, O.V. (2020). Retsepsiia hretskoi antychnosti v suchasnomu anhliiskomovnomu romani [Reception of Greek antiquity in contemporary English-language novel]. *Sultanivski chytannia – Sultaniv readings*, 9, 33–47. [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 03.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 31.01.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 06.04.2026